

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu ve Znojmě ze dne 24. června 1930, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a § 99 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost napadá — uplatňujíc důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. — rozsudek prvé stolice, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem § 81 a zločinem § 99 tr. zák. Oné části rozsudku vytýká stížnost právní mylnost a zmatečnost co do zákonného znaku odporu, dovozujíc, že skutečným násilným vztažením ruky — jímž je podle jednoznačného smyslu těchto slov na rozdíl od pouhé pohružky (násilí jen opovězeného) jen skutečný výkon násilí — není jednání stěžovatele, rozsudkem zjištěné, že totiž stěžovatel popoháněl koně, jehož otěže držel pevně četnický strážmistr, stojí vedle koně před vozem, několikrát slovy »hyje«, takže se kůň dal do klusu a strážmistr musel uskočiti stranou, by nebyl přejet. Námitka neobstojí. Zákon arcit' uvádí jako způsoby odporu jednak skutečné násilné vztažení ruky, jednak (nebezpečnou) vyhrůžku, a rozeznává takto násilí, které se již stalo skutkem, jež pachatel již vykonává (koná), útok přítomný od násilí, jímž jest jen hrozeno, jež se ještě nekoná, útoku, který se má (může) státi skutkem teprve v budoucnosti (ovšem vzhledem k pojmu nebezpečnosti v budoucnosti nejbližší). Avšak skutkem stalo se násilí (násilné vztažení ruky, násilný odpor, útok) nejen, bylo-li tělu vrchnostenské osoby učiněno jen rukou nebo jinou částí těla pachatelova, tudíž bezprostředně (přímo) tělu tělem, a nikoliv teprve tím, že tělo vrchnostenské osoby bylo násilím zasaženo (že došlo ke skutečnému vztažení ruky na její tělo), nýbrž i, konalo-li se násilí použitím (prostředkem) věci (zbraně) nebo zvířete, tudíž nepřímou, a již tím, že bylo s konáním násilí započato, třebaže nebylo pak — z příčin anebo překážek na vůli pachatelově nezávislých — tělo vrchnostenské osoby násilím (útokem, vztaženou rukou, věcí, zvířetem) zasaženo. Proto nepochybil ani nalézací soud, shledáv — a to v souladě s ustálenou judikaturou zrušovacího soudu, nanejvýš s rozhod. čís. 1767, 3067 sb. n. s. — (nepřímé) násilné vztažení ruky ve zjištěném, nahoře vyličeném jednání stěžovatelově.

Čís. 4320.

Delegace senátu mládeže krajského soudu, u něhož je mladistvý obviněný ve vazbě, je po případě účelná v zájmu urychlení a zlevnění řízení.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1931, Nd II 107/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací usnesl se v trestní věci proti Jindřichu K-ovi pro provinění podle § 3 zák. čís. 48/31 (§§ 171,

174 II c), 176 II b) tr. zák. a § 93 tr. zák.) k návrhu státního zastupitelství v Brně odejmouti vyjímečně tuto trestní věc příslušnému senátu mládeže krajského soudu trestního v Brně a přikázati ji senátu mládeže krajského soudu v Kutné Hoře,

n e b o ť

mladistvý obviněný, který se podle spisů k trestným činům za vinu mu dávaným v celku doznává, je v řádné vyšetřovací vazbě pro tyto trestné činy u krajského soudu v Kutné Hoře, takže delegace senátu mládeže krajského soudu v Kutné Hoře je účelná v zájmu urychlení a zlevnění řízení; zejména odpadne daleká doprava mladistvého (§§ 62, 63 tr. ř. a § 40 odst. 5 zák. čís. 48/31).

Čís. 4321.

Pro pojem »svěření k doзору« ve smyslu § 132 III. tr. zák. záleží i na tom, zda byla svedená vzhledem k trvání jejího zaměstnání mimo otcovský dům osobou duševně a mravně nedospělou, nemající dostatečné porozumění pro význam a dosah smilných činů na ní páchaných.

Pro posouzení rozumového a mravního vývoje svedené jest důležité i to, že jí bylo v době činu již 18 let, nikoliv méně.

Jde o zmatek čís. 5 § 281 tr. ř. (rozpor se spisy), nabyli-li soud přesvědčení o vině na základě s v ě d e c k é výpovědi osoby slyšené jen jako obviněný, jejíž protokol byl podle § 252 čís. 1 tr. ř. čten.

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1931, Zm II 226/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 13. dubna 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem svedení ke smilstvu podle § 132 III tr. zák.; zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil témuž soudu nalézacímu, by o ní znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje číselně zmateční důvody podle § 281 čís. 3, 4, 5, 9 a) tr. ř., provádí však jen zmateční důvody podle § 281 čís. 5, 9 a) tr. ř. Stížnost je odůvodněná. S hlediska zmatků podle § 281 čís. 5 tr. ř. poukazuje k tomu, že Antonie F-ová, na základě jejíž výpovědi nabyli soud přesvědčení o vině obžalovaného, nebyla vůbec slyšena jako svědkyně, nýbrž jen jako obviněná, a že by zajisté byla jako svědkyně vypovídala jinak. Soud nalézací skutečně v rozsudku mluví o F-ové důsledně jen jako o svědkyni a prohlašuje, že proti výpovědi svědkyně F-ové a její věrohodnosti není námitek. Ježto F-ová skutečně nebyla slyšena jako svědkyně, nýbrž vždy jen jako obviněná a